

noga. Sploh sta bila oba v tako onemoglem stanju, da so izvlekli iz nju le s težavo nekaj izjav.

Molgrönovo skupino je izsledil letalec iz »Krasina« Čuhnovski. Dne 10. julija je odletelo letalo s krova »Krasina« na štiriurni polet nad severno in vzhodno obalo Severovzhodne dežele. Ko se je letalo vračalo, je opazilo na ledu skupino treh mož, izmed katerih sta dva mahala z zastavami, tretji pa je ležal na tleh. Ker se je med tem vlegla megla, se letalo ni moglo vrniti na ladjo. Radi tega se je obrnilo proti obali ter se mu je posrečilo pristati na rtu Platen. Pri pristanku se je letalo poškodovalo. Pet mož, ki so bili na krovu, je prišlo na obalo ter postavilo brezžično postajo, ki bo delovala z dolgimi valovi. Ta skupina ima za 14 dni živeža.

Čuhnovski je brezžično prosil ladjo »Krasin«, naj ne reši najprvo njega, ker imajo on in njegovi tovariši dosti živin in ker lahko tudi lovijo severne medvede. »Krasin« naj se najprvo pelje proti Viglierovi skupini (Viglieri je za rešenim generalom Nobile poveljnik skupine, ki še čaka na ledenem otoku na rešitev), ki je v težavnejšem položaju. »Krasin« je dobil povelje, da se ravna po tem naročilu.

Tudi pri nadaljnjem rešilnem delu je imel ledolomilec »Krasin« srečo. »Krasin« je zagledal zgoraj imenovano Viglierijevo skupino dne 12. t. m. Italijani so bili tedaj oddaljeni od parnika 10 do 15 km. Ponesrečenci so zapazili, da se bliža ladja. Izpod rdečega šotora, pod katerim so bivali, se je dvignil takoj dim. Parnik je začel silovit boj z ogromnimi ledenimi ploščami in z meglo, ki je obdajala ledeni otok. Po dolgem trudu so zagledali mornarji ponesrečence zopet na razdaljo 200 m. Ker je bil led dovolj močan, je hitela skupina proti parniku kar po ledu. Rešeni so prinesli seboj na ladjo tovariša Cicionija, ki ima zlomljeno nogo. Na

krovu ladje so bili v kratkem času: Viglieri, Trojani, Biaggi in češki učenjak Behounek. Obnašali so se kot otroci ter so poljubovali mornarje in poveljnika ladje.

Na povratku bo vzel ledolomilec na krov še eno skupino treh mož, ki jo je zagledal na potu med Malgrönovo in Viglierijevo skupino in mu je dajala živahne znake. Domneva se, da gre za italijanskega alpinskega stotnika Soro in njegove spremstvo, ki so odšli s Severovzhodnega ozemlja, da bi našli Nobileve ponesrečence.

Ledolomilec »Krasin« je vzel na krov tudi letalo kapetana Lundborga, ki je bilo poškodovano pri drugem rešilnem poletu. »Krasin« pluje proti rtu Platen, da reši letalca Čuhnovskega in tovariše.

Rusi so rešili sedaj vse in manjka jo še Amundsen s pilotom in pa ona skupina Italijanov pod poveljstvom Alessandrinija, katere je odnesla ponesrečena »Italija« seboj v drugi gon doli, ko se je odrgala Nobilejeva in padla na usodepolni ledeni otok.

Zanimanje Amerike za Poljšakovo zdravljenje.

O Poljšakovem uspešnem zdravljenju raka in drugih doslej neozdravljivih kožnih boleznih obširno razpravlja inozemsko časopisje in pred vsem se zanima za to iznajdbo Amerika. G. Poljšak dobiva dnevno pisma iz Amerike, v katerih ga vabijo bogati Amerikanci, naj začne z zdravljenjem v Ameriki, kjer ne bo imel nobenih težav. Kako zelo se zanimajo Amerikanci za Poljšakov način zdravljenja, naj pojasni javnosti tole značilno pismo, katerega priobčujemo dobesedno:

Milwaukee, Wisc., 26. jun. 1928.

Cenjeni g. Poljšak!

V ljubljanskih časopisih sem čital o Vaši veliki iznajdbi in tudi o bojih z zdravniki in skrbmi za obstanek.

Čitajoč v »Slovenca« o čudovitih ozdravljenjih, ne dvomim o važnosti in velikanskem pomenu Vaše epohalne iznajdbe, zato se obračam do Vas s tem pismom.

Amerika trpi vsled bolezni, katere Vi zdravite, mnogo več kakor pa Evropa; posebno rak je tukaj neverjetno gosta bolezen, pred vsem pri ženskah. Razumljivo je pač, da bi Amerika nudila s svojim bogastvom neizmerno polje za Vaš izum, treba je stvar samo pravilno uvesti.

Čital sem tudi, da si boste zagotovili zaščito za Vašo iznajdbo tudi v inozemstvu, kar seveda pomeni, da se bo prej ali slej uvedlo to zdravljenje tudi v Ameriki.

Ker imam na razpolago precejšen kapital, ki bi zadostoval za primeren začetek, se obračam na Vas s prošnjo, da me obvestite, kako je Vaše mnenje glede razširjenja Vašega zdravilnega sistema, oziroma zdravila v Ameriki. Tukaj seveda Vas čakajo milijoni, o tem ni dvoma.

Ali bi se ne dalo, kakor hitro si zagotovite zaščito in pravice, takoj pričeti s tozadevnim delom? Kaki bi bili Vaši pogoji?

Ali bi bilo potrebno, da pridem jaz ali kdo drugi osebno do Vas? Razume se, da denarno vprašanje ne igra tukaj nobene vloge; gre samo za Vaše zahteve in pogoje.

Stvar je resna in velevažna, to boste pač razumeli. Ne mislite pa, da gre tukaj za običajni ameriški humbug! Sem Slovenec, lastnik tiskarne in časopisa; v Ameriki živim že 21 let in sicer vedno v Milwaukee.

Ako Vam moja ponudba ugaja, me obvestite in stavite Vaše pogoje, potem pa se podamo takoj na delo.

Upajoč na Vaš cenjeni odgovor, Vas pozdravljam z rojaškim pozdravom:

sledi podpis.

Kaj bo ukrenil g. Poljšak, ako mu bodo metali v Sloveniji polena pod noge, nam ni znano.

se je slavilo tukaj cerkvovanje, ki se je obhajalo vedno prav slavnostno.

Temni oblaki so že zakrili na večer nebo, da polna luna ni prišla do svoje veljave. Od zapada sem se je videlo bliskanje in slišal tudi votel grom.

Neka posebna tišina je vladala v naravi, nobena sapica ni zapihljala.

V Šent Lenartu je odbila ura že tričetrt na enajst. Sem od Lormanja se je slišalo udarjanje konjskih kopit, polagoma, enakomerno. Vedno bolj in bolj so se bližali koraki, zdajci so čisto blizu, za trenutek se razgrnejo oblaki — bili so trije konji, na katerih so sedeli graščak Herberstein, Agata iz Štraleka in njen oče Štefan.

Friderik Herberstein skoči raz konja kot prvi ter pristopi k Agati in ji pomaga raz vranca. V tem pristopi tudi že oče, ki priveže konje k drevesu tik pri cerkvi.

V tem se zasveti v svetišču luč. Župnik Morenus je prišel s cerkovnikom Ivanom. Vren je prej na lice mesta, iz previdnosti pa ni dal prej užgati luči, da ne bi postal kdo pozoren, kajti pri prihodu do kapelice se mu je zdelo, da je zašumelo v grmovju, vendar si je mislil, da je morala biti kaka divjačina.

Župnik Morenus stopi k dverim, jih naglo odpre ter pozdravi došle svate z globokim poklonom.

»Je vse pripravljeno,« vpraša baron Herberstein na pol glasno.

»Vaša milost, vse je v redu, prosim, da stopite z nevesto pred oltar, da se obred lahko kar začne.«

Ženin je spremil svojo nevesto, ki je trepetala od razburjenja rahlo, pred oltar, na katerem sta brleli dve sveči.

Župnik Morenus je stopil pred njiju, ob strani je stal cerkovnik, na drugi pa Štefan Nürnberger, edini pričitelj tajnostnega obreda.

Na pol glasno je molil župnik obredne molitve in gledal resno pred njim klečeča zaročenca.

Prišel je trenutek, da izreče odločilno besedo trdne zveze za celo življenje. Zunaj je potegnil močen piš, zabliskalo se je, da je bilo trenutno svetlo po cerkvi kakor po dnevu, nato pa močen grom.

Glasno je izrekel Herberstein svoj da, nežno je potrdila Agata svojo obljubo pred svečenikom, ki je blagoslovil prstana ter ju izročil novoporočencema.

Dalje bo sledilo.

Plakate
za veselice in prireditve narečite
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.